

ΠΟΠΑΪ

Καλά Χριστούγεννα

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑÛ»**

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο νου-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑÛ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Η ΑΡΙΘ 392-ΔΡΧ 10-25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1980

Λυκαθηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Ορφέως 130 - 132 - Ρούφ.
τηλεφ. κέντρον 3476111-12

Έκδοτης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ίφικράτους 4 - Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συνταξίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Έκδότρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ ε.π.ε.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 20

*Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

*IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ! ΚΟΙΤΑ!

ΚΟΙΤΑ ΠΩΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ!

ΟΣΟ ΚΥΛΛΕΙ ΘΑ ΜΑΖΕΥΕΙ ΚΙ' ΑΛΛΟ ΧΙΟΝΙ!

ΜΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ!

ΔΡΟ... ΔΡΟ... ΔΡΟΜΟΟ!

ΑΟΥΓΚ!

ΑΧ! ΑΧ!
ΑΧ!

ΜΕ ΜΑΖΕΨΕ ΚΑΙ ΜΕΝΑ!

ΟΙ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΜΑΖΕΨΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!

ΘΑ ΣΤΕΙΛΩ ΤΙΣ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΥ ΜΑΖΕΨΟΥΝ ΔΩΡΑ!

ΕΤΣΙ ΛΥΡΙΟ ΘΑ ΧΟΥΜΕ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ!

ΟΛΑ ΤΑ ΣΚΕΦΤΕ-ΖΑΙ! ΧΙ! ΧΙ!

ΟΥΦΦ! ΤΙ ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

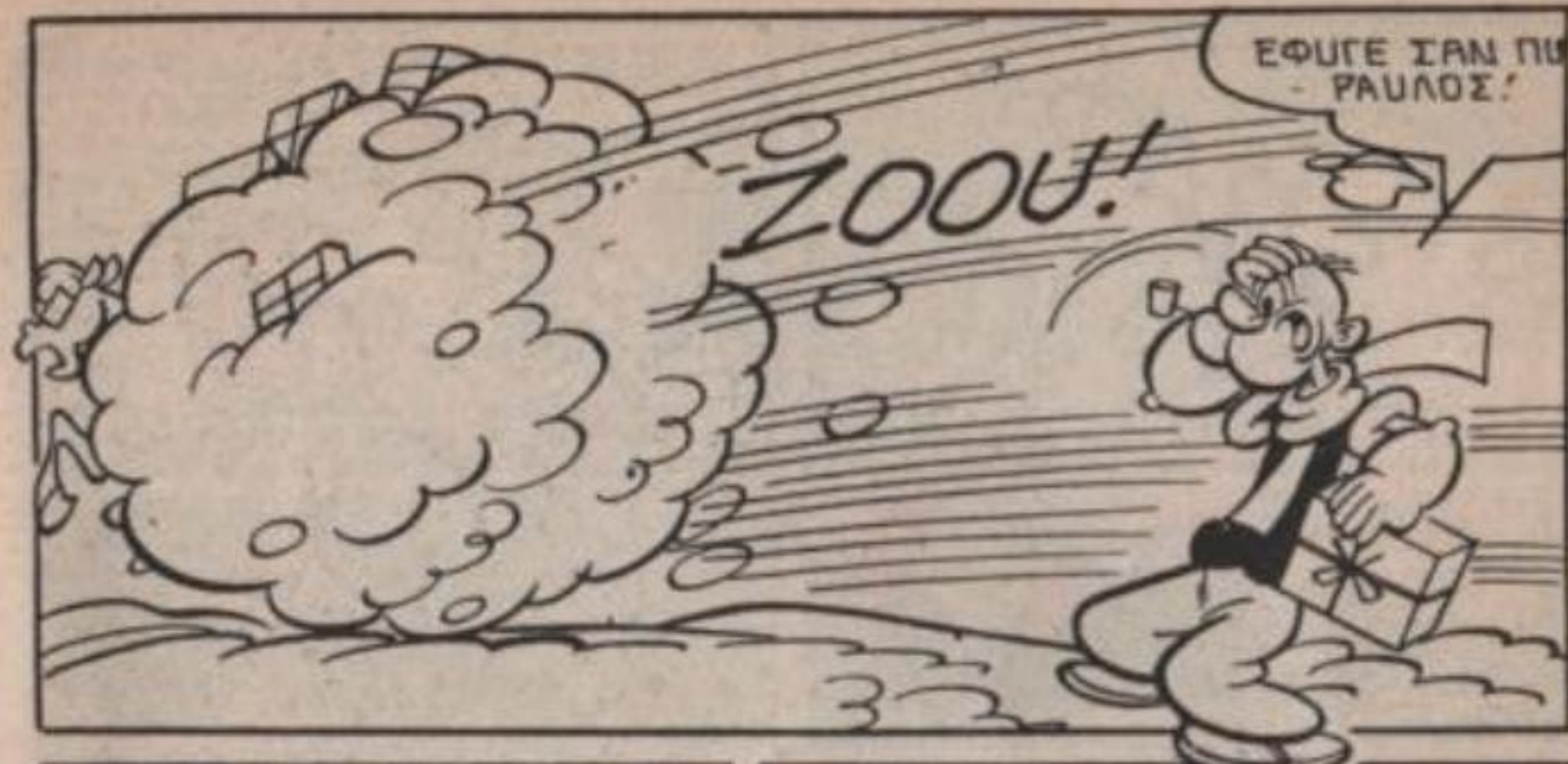
ΠΑΡΕ ΚΙ' ΑΥΤΗ, ΑΜΒΡΟΣΙΕ! Ο ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ ΜΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΟΛΛΑ ΔΩΡΑ!

ΚΟΙΤΑ
ΔΩΡΑ!

ΩΡΑΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ
ΜΕ! ΧΕ! ΧΕ!

ΝΑ ΚΙ' ΑΛΛΗ!

ΘΑ ΠΑΡΩ ΤΑ ΔΩΡΑ!

ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ
ΧΡΕΙΖΕΤΑΙ!

ΑΧ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ! ΜΕ ΚΥΝΗ-
ΓΕΙ ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΧΙΟΝΙΟΥ!

ΘΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΑΒΩ Ε-
ΓΩ!

ΣΟΥΟΥΜ!

ΚΟΥΕΤΖ!

ΣΟΥΟΥΜ!

ΑΑΑΧ!

ΝΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΙ' ΑΛΛΗ!

ΣΠΛΑΣ!

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΩΡΑ!

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ;

ΑΥΤΟΣ Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ Ο ΠΟΠΑΙΟ
ΑΝΑΚΑΤΕΥΤΗΚΕ ΠΑΛΙ!

ΘΑ ΤΟΝ ΕΞΟΝΤΩΣΩ
ΜΕ ΜΙΑ ΜΠΑΛ-
ΛΙΑ ΧΙΟΝΙΟΥ!

ΤΡΕΞΤΕ ΝΑ
ΣΩΘΕΙΤΕ!

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ
ΤΗΝ!

ΕΡΧΟΜΑΙ!

ΟΥΡΓΚ!

ΖΟΟΜ!

ΚΡΑΑΚ!

ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ, ΜΑ-
ΝΟΥΛΑ;

ΣΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑ,
ΝΟΜΙΖΩ!

ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΑΩ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ
Ν' ΑΓΟΡΑΣΩ ΤΑ ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΔΙΚΟΥΣ ΜΟΥ!

ΕΝΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΕΒΥ-
ΘΟΥΛΗ ΚΙ' ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΩΤ...!

ΑΧ! ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ
ΜΠΕΡΔΕΨΑ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΑ ΣΑΣ!

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

ΝΑ! ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ! ΝΑ ΣΕ ΠΑΕΙ ΑΥΤΟΣ ΣΤΟ ΝΗ-
ΠΙΑΓΩΓΕΙΟ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ, ΟΛΙΒ!

ΠΟΛΑΝΤΟ, ΣΥΝΟΔΕΥΕΙΣ ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ; ΕΧΩ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΓΩ.

ΜΑ, ΒΕΒΑΙΑ!

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ! ΚΑΙ ΝΑ ΦΑΣ ΤΟ ΚΟΛΑΤΣΙΟ ΣΟΥ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ, ΟΛΙΒ!

ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΗΠΩΣ ΔΕΝ ΦΑΣ ΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΙ ΜΟΥ!

ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΜΑΖΙ, ΣΑΝΤΟΥΙΤΙ!

ΝΑΙ, ΟΛΟΙ!

ΣΛΟΥΡΝ! ΣΕ ΜΙΑ ΤΑΞΗ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 15 ΠΑΙΔΙΑ!

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΣ ΜΑΡΘΑ Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΑΣ! ΠΑΕΙ ΓΙΑ Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΙ ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ!

ΦΟΥΡΝΟ

ΟΥΛΠ! Η ΜΙΣ ΜΑΡΘΑ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ! ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΣΩ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

ΓΙΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙΣ ΠΟΛΑΝΤΟ!

ΕΧΩ ΕΝΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΠΟΛΥ ΕΠΕΙΓΟΝ!

ΦΤΑΖΑΜΕ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ! ΑΝΤΕ ΓΕΙΑ ΣΟΥ!

ΟΥΡΓΚ!

ΤΙ ΒΙΑΣΟΥΝΗ!

ΒΓΑΙΝΕΙ ΤΩΡΑ ΑΠ' ΤΟ ΦΟΥΡΝΟ!

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΣ, ΜΙΣ ΜΑΡΘΑ! ΕΙΜΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗ ΣΑΣ!

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ!

ΘΑ ΣΑΣ ΔΕΙΞΩ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ!

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ;

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ! ΦΕΡΤΕ ΤΑ ΑΠ' ΤΑ ΝΤΟΥΛΑΓΙΑ ΣΑΣ!

ΤΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΕΙΝΑΙ;

ΙΔΕΑ ΔΕΝ ΕΧΩ!

ΜΠΡΑΒΟ! ΚΑΝΕΝΑΙ ΔΕΝ ΕΦΑΓΕ ΤΟ ΚΟΛΑΤΣΙΟ ΤΟΥ!

ΟΧΙ! ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΝΩΡΙΣ!

ΩΡΑΙΑ! ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ ΜΕ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ!

ΚΑΘΗΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΕ ΚΥΚΛΟ!

ΜΑΛΙΣΤΑ, ΜΙΣ ΜΑΡΘΑ!

ΩΡΑΙΑ! ΔΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΣΑΣ!

ΜΑΛΙΣΤΑ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΙΝΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΓΥΡΟ!

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ!

ΦΥΣΙΚΑ, ΘΑΝΑΙ ΑΔΕΙΟ ΤΟΤΕ!
ΧΑ! ΧΑ!

ΠΑΡΕ ΜΙΚΡΟΥΛΑ!

ΤΙ ΝΟΣΤΙΜΟΣ ΜΕ-
ΖΕΙΣ!

ΤΩΡΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ! ΑΧΜ!
ΑΧΜ!

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ!

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ...
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΩ ΣΤΟ ΔΡΟ-
ΜΟ!

ΑΧ!

ΠΡΟΣΕΧΕ! ΘΕΙ Ν'ΑΥΤΟ-
ΚΤΟΝΙΣΕΙΣ!

ΣΚΡΗΗΚ!

Ν'ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΕΜΕΝΟΣ
ΚΑΙ ΦΙΜΩΜΕΝΟΣ!

ΜΜΜ...

ΜΑ ΕΙΝΑΙ
ΓΥΝΑΙΚΑ!
ΠΟΙΟΣ ΣΟΥ
ΕΠΙΤΕΘΗ-
ΚΕ?

ΚΑΠΟΙΟΣ
ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ
ΠΑΡΕΙ ΤΗ ΘΕ-
ΣΗ ΜΟΥ!
ΓΚΡΡ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΟΛΑΒΩ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ
ΒΡΩ!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ!
ΣΛΟΥΡΠ!

ΠΑΡΕ ΤΟ ΚΑΛΑΘΑΚΙ ΣΟΥ. ΣΛΑΠ!

ΣΤΟΠ! ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕ.

ΕΛΑ ΔΩ ΑΠΑΤΕΩΝΑ!

ΕΙΠ! ΠΟΙΟΣ ΕΙ-
ΝΑΙ?

ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΠΙΣΤΑ ΤΑ ΡΟΥ-
ΧΑ ΜΟΥ!

ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΠΟΡΤΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΔΩΣΑ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΜΑ-
ΘΗΜΑ!

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΣΑΣ
ΠΑΙΔΙΑ!

ΒΕΒΑΙΩΣ, ΜΙΣ
ΜΑΡΘΑ!

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ
ΤΑ ΚΑΛΑΘΑΚΙΑ Η-
ΤΑΝ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡ-
ΦΟ!

ΝΑΙ! ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ
ΦΑΓΕ ΤΟ ΚΟΛΑΤΣΙΟ
ΣΑΣ!

ΘΥΛΠ! ΤΟ ΣΑΝ-
ΤΟΥ-ΙΤΣ ΜΟΥ Ε-
ΞΑΦΑΝΙΣΤΗ-
ΚΕ!

ΚΑΙ ΤΟ ΔΙ-
ΚΟ ΜΟΥ!

ΚΑΙ
ΜΕΝΑ!

ΚΑΙ ΤΟ
ΔΙΚΟ
ΜΟΥ!

ΤΙ;

ΓΙ' ΑΥΤΟ Ο ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ ΜΟΥ
ΠΗΡΕ ΤΗ ΘΕΣΗ
ΜΟΥ!

Ο ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΣ! ΤΟ ΕΣΚΑΣΕ
ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΒΥΡΟ!

ΒΟΗΘΕΙΑΑ! ΔΡΟΜΟΟ!

ΝΑ ΤΟ ΠΩΛΩΤΟ; ΘΑ ΤΟΥ
ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ!

ΘΑ ΣΟΥ ΔΩΣΩ ΤΡΙΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΑΝ
ΠΑΣ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙΣ
ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ!

Ε;

ΛΥΠΑΜΑΙ, ΟΛΙΒ! ΑΛΛΑ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΛΛΟΝ!
ΔΕΝ ΞΑΝΑΠΑΤΑΩ ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΣΤΟ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ!

Ε; ΜΑ ΓΙΑΤΙ;

ΤΕΛΟΣ

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ένα και-
ρό, σ' ένα μακρινό χω-
ριό, ζούσανε τρία α-
δέρφια με τους γονι-
ούς τους.

Τή εβδομάδα των Χριστου-
γέννων λήει ο πατέρας τους,
στο μεγαλύτερο γιό του:

— Γιέ μου, φτάσανε τὰ
Χριστούγεννα! Από τις παρα-
μονές τῆς γιορτῆς τούτης πρέ-
πει ἡ μάνα σας νὰ μᾶς φτιάξει
χριστόψωμα, κουραμπιέδες, με-
λομακάρονα, βίπλες, τηγανί-
τες καὶ λελόγκια! Μά, γιὰ δὴ
αὐτά, χρειαζόμαστε ἀλεύρι. Γι'
αὐτό, αὐριο, παιδί μου, φόρτω-
σε τὸν γαϊδαράκο μας μὲ δυὸ
μεγάλα σακιά ἀπὸ τὸ στάρι
μας.

»Τὸ στάρι τοῦτο θὰ τὸ πᾶς
στὸ μύλο νὰ τ' ἀλέσεις. Θὰ τὸ
κάνεις ἀλεύρι, ποὺ θὰ τὸ φέρεις
στὴ μάνα σας. Καὶ κείνη θὰ
μᾶς ζυμώσει ἔτσι καὶ θὰ ψή-
σει στὸ φούρνο μας ὅλα τούτα
τὰ καλούδια.

— Τί νὰ κάνω; Θὰ πάω στὸ
μύλο αὐριο, ὅπως μοῦ λὲς πα-
τέρα. Ἄν καὶ θάθελα νὰ κοι-
μᾶμαι ὅλη μέρα! ἀποκοιμήται
στὸν πατέρα του τὸ μεγαλύτε-
ρο ἀπὸ τ' ἀδέρφια, ποὺ ἦτανε
τεμπέλης κι ὅλο ἤθελε νὰ κοι-
μᾶται...

Ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα, τὸ με-
γαλύτερο ἀπ' τ' ἀδέρφια κοι-
μήθηκε μέχρι τὸ μεσημέρι. Με-
τά, πύθηκε καὶ ξεκίνησε ἀπο-
γευματάκι πιά, γιὰ τὸ νερό-
μυλό.

Μέχρι νά πάει εκεί και νά
ἀλέσει τὸ στάρι του, ὅμως, νύ-
χτωσε. Φορτώνει ἔτσι, θράδυ,
μὲ τὸ σκοτάδι, στὸν γαῖδαρό
του, τὸ ἀλεύρι καὶ ξεκινᾷ.

Μά, σὰν περνοῦσε μέσα ἀπὸ
μιὰ ποταμιᾷ, φράσαπ, κάνουνε
καὶ πετιοῦνται μπροστά του
χιλῖα μύρια ἀνθρωπάκια, μὲ με-
γάλη γαῖδουρινὴ οὐρά κι αὐτιά,
ποὺ φωνάζανε, τραγουδάγανε
καὶ λέγανε:

«Έρχονται Χριστούγεννα καὶ
(Πρωτοχρονιά,
μπρὸς ὅλοι ἡμεῖς, καλικάντζα-
(ροι - τσιλικροτά
νά θυγούμε στὸν πάνω κόσμο
(ἀπ' τὸν κάτω, ποὺ 'ναι
(σκοτεινιά,
γιὰ νά φᾶμε, νά πιούμε, νά
(χορφαίνουμε
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅλους νά
(παιδεύουμε...

Κι ὁρμοῦνε ὅλοι οἱ καλικάν-
τζαροι καὶ τὰ τσιλικροτά πάνω
του, μὲ πσιριχτά, φωνές καὶ
οὐρλισχτά. Τὸν πιάνουνε καὶ
τὸν κλειδώνουνε μέσα σὲ μιὰ
μεγάλῃ τρύπα, ποὺ ἦτανε ἡ φω-
λιά τους κι ὁδηγοῦσε στὸν κά-
τω κόσμο, ἀπ' ὅπου ἤρθανε καὶ
κείνη τῇ χρονιά, σὰν κάθε φο-
ρά, τέτοιες μέρες, οἱ καλικάν-
τζαροι καὶ τὰ τσιλικροτά.

Ἔτσι, ὁ γαῖδαράκος μὲ τὸ
ἄλυσμα, γύρισε ὁλομόναχος
στὸ χωριό.

Τὸν βλέπουνε τ' ἄλλα δυὸ ἀ-
δέρφια, τρέχουνε καὶ τὸν ξεφορ-
τώνουνε ἀπὸ τὰ δυὸ σακιά τὸ
ἀλεύρι.

Μετά, περιμένουνε νάρθει ὁ
ἀδερφός τους. Περιμένουνε, πε-
ριμένουνε, τίποτα!

Γύρω στὰ μεσάνυχτα, λέει ὁ
δεύτερος ἀδερφός:

— Κάτι θάπαθε ὁ ἀδερφός
μας. Θὰ πάω ἐγὼ νά τὸν βρῶ.

Καὶ παίρνει ἓνα λαδοφάναρο
καὶ ξεκινᾷ μέσα στὴ νύχτα.

Σὰν ἔφτασε καὶ κεῖνος στὴν
ποταμιᾷ...

Χράιάπ... Φράιάπ! Ξεπετι-
οῦνται μέσα ἀπ' τοὺς θάμνους,
χιλιάδες τὰ καλικαντζάρια καὶ
τὰ τσιλικροτά.

Τὸ περικαλῶνουνε τὸ παιδί
καὶ τοῦ λέμε μὲ στριγγιλιές:

— Παιδί, θέλουμε φαί,
θέλουμε κρέας καὶ τσιτσί,
κι ἂν δὲν μᾶς δώσεις θὰ
(μετανιώσεις
γιατίίίί σοῦ παίρνουμε καὶ τῇ
(φωνήήή.

— Βρέ, παλιοκαλικάντζαροι
καὶ παλιοτσιλικροτά, ποὺ θὰ
τῷ βρῶ τὸ φαί, τὸ κρέας, ποὺ
μοῦ λέτε καὶ τὸ τσιτσί; Θὰ σᾶς
σκοτώσω ὅλα. Ἔσεῖς μοῦ ἐξα-
φανίσате τὸν μεγάλο μου ἀδερ-
φό; τοὺς λέει τὸ δεύτερο ἀπὸ
τ' ἀδέρφια.

Μά, τί ἦτανε νά τὰ πεῖ ὅλα
αὐτά;

Ἀμέσως οἱ καλικάντζαροι
καὶ τὰ τσιλικροτά μὲ πανδαι-
μόνιο ἀπὸ φωνές, πέφτουνε πᾶ-
νω του.

Τὸν τραβούσανε ἀπὸ δῶ, τὸν
σπρώχνανε ἀπὸ κεῖ.

Σκαρφαλώνανε πάνω του καὶ
τὸν μαγαρίζανε. Τοῦ τραβού-
σανε τὰ μαλλιά, τοῦ ξεσκίζανε
τὰ ρούχα καὶ τοῦ λέγανε:

— Μίλησε καὶ μᾶς... κακομί-
(λησε

μπρὸς ἀπάνω του παιδιά,
κάντε του τὰ μαγικά

νά τὸν λολάνουμε, νά τὸν
(μουγκάνουμε.

Κι ἀμέσως τὰ τσιλικροτά κι
οἱ καλικάντζαροι τοῦ κάνουνε
κάτι μαγικά καὶ τοῦ παίρνουνε
τῇ φωνή.

Ἔτσι μουγκός, γύρισε στὸ
σπίτι ὁ δεύτερος ἀδερφός.

Τὸν βλέπουνε οἱ δικοὶ του
καὶ τὰ χάσανε.

Τότε κι αὐτὸς παίρνει χαρ-
τί καὶ μολύβι καὶ τοὺς τὰ γρά-
φει ὅλα ὅσα γίνανε.

*

Θυμᾶναι ὁ τρίτος κι ὁ κα-
λύτερος τότε ἀπὸ τ' ἀδέρφια.
Καὶ παίρνει μιὰ μεγάλη ἀπό-
χη, ποὺ εἶχε γιὰ τὸ ψάρεμα ὁ
πατέρας τους καὶ ξεκινᾷ γιὰ
τὴν ποταμιᾷ.

Ἐκεῖ συνάντησε κι αὐτὸς τὰ
μυλιόμια τὰ καλικαντζάρια καὶ
τὰ τσιλικροτά.

Μά, εἶχε διαβάσει καὶ ἤξε-
ρε, πῶς, ἂν δὲν μιλήσεις, ἂν
δὲν κουνήσεις κι ἂν δὲν γελά-
σεις, σὰν συναντήσεις καλικαν-
τζάρους, τότε κι αὐτοὶ δὲν μπο-
ροῦνε νά σοῦ κάνουνε τίποτα.

Μά, τὰ καλικαντζάρια καὶ τὰ
τσιλικροτά, φωνάζανε, γελάγα-
νε, τσιρίζανε καὶ λέγανε:

— Τοῦτο δῶ τὸ τρίτο τὸ παιδί,
μήτε μιλά, μήτε γελά, μήτε
(κουνᾷ!

Τί νά τοῦ κάνουνε, τί νά τοῦ
(κάνουμε;

— Μπρός, μπρός, πᾶμε νά τὸν
(γαργαλήσουμε,
γιὰ νά γελάσει, νά κουνήσει
(καὶ νά μιλήσει.

Καί, τρέχουνε ὅλα τὰ καλι-
καντζάρια μαζί γιὰ νά γαργα-
λήσουνε τὸ παιδί.

Αὐτὸ περὶ μένε τόση ὥρα κι
ὁ τοῖτος ἀδερφός.

Σὰν τὸν πλησιάζουνε τὰ κα-
λικαντζάρια, φράπ-φρούπ, κά-
νει μὲ τὴν ἀπόχη του καὶ πιά-
νει 5-6 καλικαντζάρια μέσα.

Μετά, κλείνει μὲ τ' ἄλλο του
τὸ χέρι τὸ στόμιο τῆς ἀπόχης
καὶ τοὺς λέει:

— Ἐδῶ μέσα στὴν ἀπόχη
μου, ἔπισσα ἔξι καλικαντζαρά-
κια, ἀπὸ σᾶς, μιὰ πιθκυιὴ τὸ
ἓνα. Ἄν μοῦ δομήσετε, τὰ πνί-
γω. Καί, θὰ σᾶς τὰ ξαναδώσω
πίσω, μονάχα ἂν μοῦ φανερώ-
σετε πάλι τὸν μεγάλο μου ἀ-
δερφό ποὺ κούφατε, κι ἂν δώ-
σετε πίσω τῇ φωνῇ στὸν δεύ-
τερό μου ἀδερφό, ποὺ τὸν μου-
γκάνατε.

— Μὴ τὰ πνίξεις, μὴν τὰ πει-
ράξεις, θεῖο. τ' ἀδέρφια μας.
Ἔσεῖς ἀστεία κάναμε σὲ σένα
καὶ στ' ἀδέρφια σου. Καὶ μέ-
χρι τὴν γιορτὴ τῶν Φώτων ποὺ
φεύγουμε, κρατοῦνε μοναχὰ τὰ
ἀστεία μας αὐτά. Ἀλλά, ἀφοῦ
θέλεις νά πάψουμε ἀπὸ τὰ τῶ-
ρα τὰ χερατὰ μαζί σας, τὰ
παύουμε! φωνάζουνε τὰ καλι-
καντζάρια.

Κι ἀμέσως τρέχουνε τὰ κα-
λικαντζαράκια καὶ τὰ τσιλικρο-
τά κι ἐλευθερώνουνε τὸν μεγά-
λο ἀδερφό ἀπὸ τὴν τρύπα τους!

Μετά, ξεκινοῦνε ὅλοι μαζί,
μπρὸς οἱ καλικάντζαροι καὶ τὰ
τσιλικροτά, πίσω τὰ δυὸ ἀδέρ-
φια κρατώντας τὴν ἀπόχη ποῦ-
χε μέσα τοὺς αἰχμαλώτους κα-
λικάντζαρους καὶ φτάνουνε στὸ
σπίτι τῶν τριῶν ἀδερφῶν.

— Σταθεῖτε ἐδῶ, νά φέρω τὸ
μουγκό μου ἀδερφό, γιὰ νά μοῦ
τὸν ξεμουγκάνετε... φωνάζει ὁ

τρίτος αδερφός.

Στέκονται τότε τα καλικάντζαράκια και τα τσιλικροτά πιδόπερα από το κατώφλι του σπιτιού.

Άκούει όλη τούτη τη φασαρία κι ο μουγκός αδερφός και βγαίνει στο κατώφλι.

— Σου λένουμε τα μάγια, μίλα, μίλησε και δώσε μας πίσω τ' αδέρφια μας τὰ ξέι! φωνάζουμε με μιὰ φωνή τότε τα τσιλικροτά κι οί καλικάντζαροι.

Λευτερώκει μέσα απ' την άπόχη τὰ ξέι καλικάντζαράκια ο τρίτος αδερφός τότε.

Σάν βλέπουνε λεύτερα τὰ ξέι τους τ' αδέρφια οί καλικάντζαροι, κάνουνε νά δομήσουνε μέσα στο σπίτι των παιδιών από την άνοιχτή την πόρτα.

Μά, πίσω από κείνη την πόρτα καθόντουσαν οί γονείς των αδερφών, έτοιμοι, με άνασμένους δαυλούς!

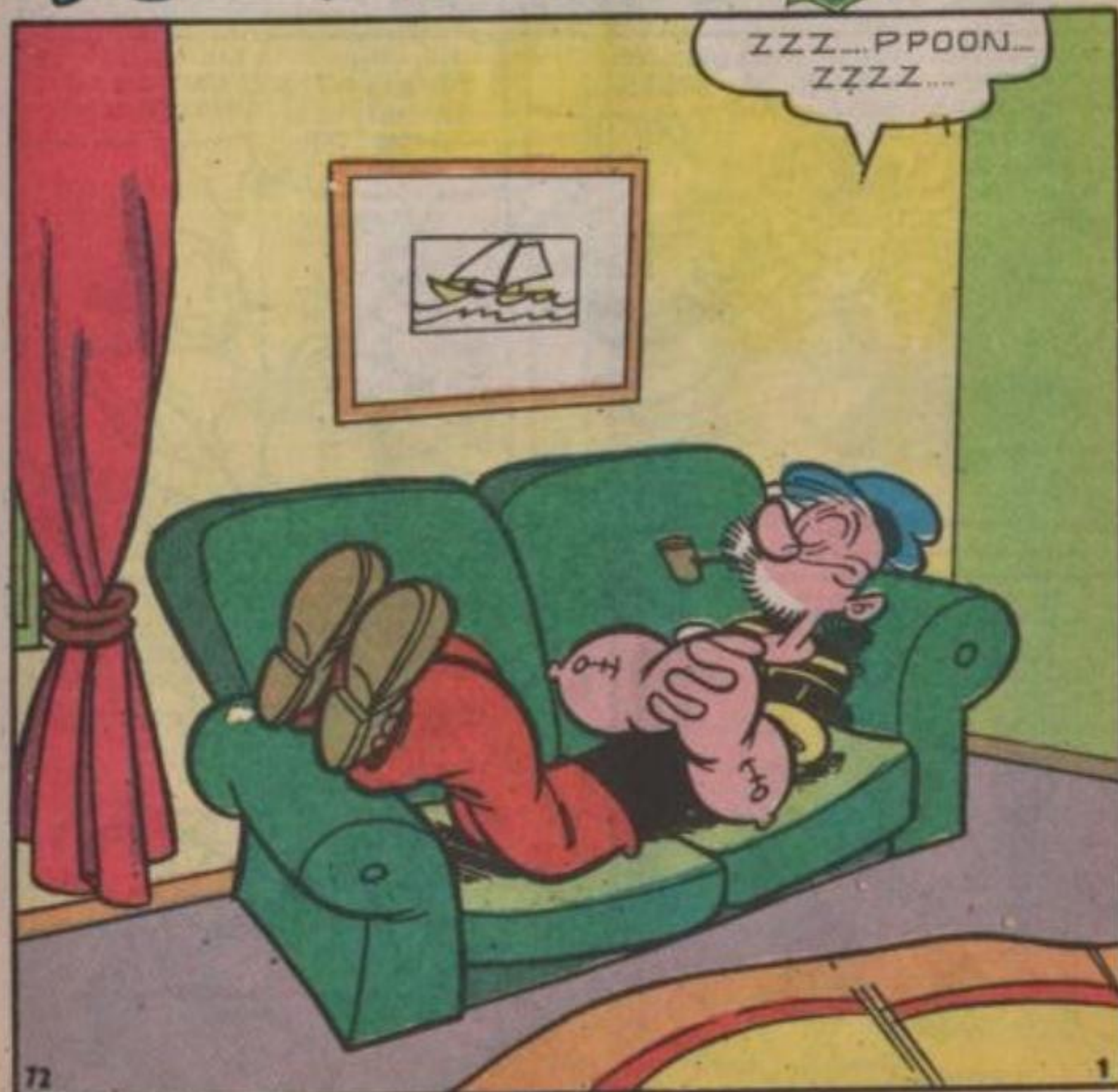
Καί με τούς δαυλούς αυτούς τσουρουφλίζουνε και κληγγάνε μακριά από το σπίτι τους όλα εκείνα τὰ καλικάντζαράκια και τὰ τσιλικροτά.

Έτσι πέρασε όλες τις άλλες μέρες των Χριστουγέννων κι εκείνη ή οίκογένεια χαρούμενα κι εύτυχισμένα!

Εύτυχισμένα και χαρούμενα, εύχέμαστε νά περάσετε και σεις, οί άναγνώστες μας, όλα τὰ Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Χωρίς καλικάντζαρους και τσιλικροτά.

κιοϋμορ

"ΚΟΙΜΟΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΞΥΠΝΟΥΣΙΑ ΦΡΕΣΚΟΣ
ΣΑΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ".

ΑΧ! ΕΤΣΙ Μ' ΑΡΕΣΕΙ ΚΑΙ ΜΕ-
ΝΑ!

ΟΛΙΒ! ΘΕΛΩ ΚΑΙ ΓΩ ΝΑ ΠΙΝΩ ΓΙΑ ΝΑ
ΣΗΚΩΝΟΜΑΙ ΦΡΕΣΚΟΣ ΣΑΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ!

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΜΟΥ ΗΡΘΕ Η
ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ
ΚΡΑΣΙ!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΚΙ'Ο ΤΖΙΜ ΕΠΙ-
ΝΕ ΚΑΘΕ
ΒΡΑΔΥ!

ΟΥΛΙΒ! ΔΕΝ ΤΟ ΞΕΡΑ
ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΙΛΑ-
ΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ!

ΩΡΑΙΑ! ΜΗΝ
ΤΟ ΞΑΝΑΔΙΑ-
ΒΑΣΕΙΣ!

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑ-
ΛΩ, ΔΩΣΕ
ΜΟΥ ΕΝΑ
ΠΟΤΗΡΑΚΙ!

ΣΟΥ ΕΙΠΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ
ΞΕΧΑΣΕΙΣ! ΚΙ' Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΘΑ
ΣΕ ΒΟΗΘΗΣΗ Σ' ΑΥΤΟ!

ΜΠΛΟΥΜΠ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΜΑΣ!

ΜΠΑ!

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΠΩΣ Ο
ΠΡΟΦΟΡΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΙΕΡ-
ΓΕΙΑ ΤΩΝ
ΑΜΠΕΛΙΩΝ...

Σ!

— ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΑ-
ΓΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΥΕ-
ΡΟ ΚΡΑΣΙ, ΤΟ
ΜΑΥΡΟ ΚΡΑΣΙ, ΠΟΥ
ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ
Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΟ
ΤΟΝ ΚΟΣ-
ΜΟ!

ΝΑ ΠΑΡΕΙ
Η ΟΡΓΗ!

ΕΔΩ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕ-
ΤΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΑΒΑ
ΚΡΑΣΙΟΥ!

ΑΧ! ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ!

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΠΟΥ ΖΕΣΤΑΝΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Έλληνικοί θρύλοι

ΠΛΟΥΣΙΟ είναι το ύλικό που δίνουν οι θρύλοι και οι παραδόσεις του ελληνικού λαού, σχετικά με τη γιορτή των Χριστουγέννων. Από τις πιο ενδιαφέρουσες είναι και η παράδοση που αφορά τον τρόπο με τον οποίο, ο Ίωσήφ ζέστανε τον μικρό Ίησο, νεογέννητο μέσα στη φάτνη.

Το βράδυ που γεννήθηκε ο Χριστός, έκανε δυνατό κρύο. Τα δάσκα, τα βόδια και άλλα ζωντανά που ήταν εκεί, έτρεξαν τότε κοντά στο θείο βρέφος, για να το ζεστάνουν με την ανάσα τους. Παρά τις προσπάθειές τους, όμως, ο Χριστούλης κρύωνε μέσα στα άκρα του.

Τότε, ο Ίωσήφ θέλησε να ανάψει φωτιά, μα πώς, που δεν υπήρχαν ξύλα πουθενά!

Τότε, πήδησαν τα πιο κοντρά τσάκνα από τα άκρα της φάτνης και είπαν στον Ίωσήφ: «Κάφε μας έμας, να ζεστάνουμε το παιδί».

Ο Ίωσήφ τα μάζεψε και τ' άναψε. Μα λιγότερο όπως ήσαν αυτά, καήκανε άμέσως και το κρύο άρχισε πάλι να περουνιάζει μικρούς και μεγάλους.

Η Παναγία, που είδε τη θυσία των άκρων, συγκινήθηκε και τα εύχθηκε να ναι έτσι χρυσά πάντα. Και από τότε τα άκρα χρυσαίζουν στον ήλιο.

Ο Ίωσήφ όμως εν τώ μεταξύ, πάσχιζε να βρει άλλοι κλαδιά, για να ανάψουν τη φωτιά. Έξω από το σπήλαιο ήταν ένα δέντρο λίθινο.

Ο Ίωσήφ δεν τό είχε προσέξει στην αρχή, μα αυτό τον φώναζε: «Πάρε με και κάφε με, κάτι μπορώ να κάνω κι εγώ για το Χριστούλη!».

Ο Ίωσήφ έσκυψε και το έκοψε, αλλά τί φωτιά μπορούν

να κάνουν τα κλαδιά ενός δεντρολίθου; Κάπκαν κι αυτά άμέσως, ζεσταίνοντας μόνο για λίγο τα ποδαράκια του Χριστού.

Συγκινημένη πάλι η Παναγία και για τη θυσία αυτή, έδωσε την εύχή της στο δεντρολίθινο:

— Να είσαι, του είπε, εύλογημένο και να φυτρώνεις κοντά στις εκκλησίες. Τα φύλλα σου να μην πέφτουνε ποτέ κι η αναπνοή σου να μοσκοβολάει, σαν το λιθάνι και να είναι στους ανθρώπους βάλαμο.

Και από τότε «βάλσαμο» τό λένε το δεντρολίθινο.

Όστόσο, ο Χριστούλης χρειάζονταν πάντα να ζεσταθεί. Έφαζε ο Ίωσήφ και πάλι, μα του κάκου. Δεν έδρισκε τίποτα. Τότε, το μεγάλο δοκάρι από άγριελιά που ήταν ψηλά στη μέση της σκεπής, φώναζε:

— Δεν θρίσκει κανείς να πάει να θρεί τις αδερφές μου τις έλιές, και να τους πει νάρθουνε και να ζεστάνουνε το Χριστό; Θα πήγαινα μονάχο μου, αλλά βαστάω εγώ όλο το βάρος του σπιτιού. Δεν είναι κανείς;

— Πηγαίνω εγώ! φώναζε ο γ ρ ύ λ λ ο ς ζετρυπώνοντας από εκεί κάπου. Ποιάς, όμως, θα νανουρίσει το Χριστό;

— Εγώ, είπε ένα δοκάρι από πικραμυγδαλιά, κι αν δεις καμιά δική μου αδερφή, πές της νάρθει κι αυτή εδώ.

Κι εύθους το δοκάρι της πικραμυγδαλιάς πήρε ένα σαράκι και τόβαλε να τραγουδάει το κορμί του, για να ακούει και να ξεχνάει ο Χριστός.

Η Παναγιά όμως το σταμάτησε κι από τότε το σαράκι δεν τρώει το ξύλο της πικραμυγδαλιάς.

Στο μεταξύ, ο γρύλλος τρέχοντας στον κάμπο, θρήκε μια γέριχη έ λ ι ά. Μόλις άκουσε τί της είπε ο γρύλλος, σηκώθηκε μ' όλα της τα γεράματα, άκούμπησε σ' ένα κοντρό κλαδί της, τράθηξε τις ρίζες της βαθιά από τη γή και θάδισε σιγά - σιγά και κουρασμένη από τα χρόνια - χιλίων χρόνων θά ήτανε - και κούτσα - κούτσα έφτασε μπροστά στη φάτνη. Από κοντά της, σαν κοπελίτσα, έρχότανε μια πικραμυγδαλιά, μικρή σαν παιδούλα.

Η γριά έλιά έπεσε και προσκυνήσε το Χριστό κι έπειτα είπε α την ανάφω. Ο κορμός της, όμως, ήτανε κοντός και δεν άναβε.

— Κι έμένα γιατί με λιομνήσατε;

Ήταν η πικραμυγδαλιά, που δεν την είχαν δει όταν μπήκε.

— Εγώ μπορώ ν' ανάψω την έλιά. Είμαι καλό προσάναμμα!

Και γονατίζοντας, κάμω, τρύπωνε στις γριές έλιές την άγκαλιά.

Ο Ίωσήφ πλησίασε τότε και άναψε την πικραμυγδαλιά. Και φούντωσε τότε μια φωτιά θεόρατη κι έλαμψαν όλα εκεί μέσα και γλύκανε το κρύο κι

έφυγε η παγωνιά. Έτσι συνήλθε ο Χριστούλης κι η Παναγιά εύλόγησε το δέντρο της έ λ ι ά ς και είπε:

— Ο κυμός σου να δίνει αίνια φώς στα καντήλια έμπρός στις εικόνες των ναών. Το ξύλο σου νάναι γερό σαν σίδερο. Ο κόσμος να καίρεται το λάδι σου στα γλέντια του και στις γιορτές του.

— Κι έμένα; άκούστηκε άξαφνα μια φωνούλα μέσα από το θρασομάνι της φωτιάς. Έμένα με ξεχνάς, Παναγίτσα μου;

Ήταν η φτωκούλα η πικραμυγδαλιά.

Κι η Παναγιά, εύλόγησε κι αυτήν:

— Να γλυκάνει ο καρπός σου, της είπε, και να γίνει νόστιμος σαν το διαλεκτό φαμί και να στολίζει τις χριστοκουλούρες που θά φτιάχνουνε κάθε Χριστούγεννα.

Και τότε, από μια μεριά πολύ κοντά στη φωτιά, άκούστηκε ένα παραπονιάρικο τραγούδι.

Ήταν ο γ ρ ύ λ λ ο ς.

— Τι έχεις έσύ, πλάσματάκι του θεού; τον ρώτησε με καλοσύνη.

— Εκείνο που δεν μοῦχεις δώσει, θεομάνα, είπε πονηρά ο γρύλλος. Την εύχή σου θέλω κι εγώ.

Και η Παναγιά γέλασε και τούπε σοβαρεύοντας μετά:

— Να είσαι πάντα στις γωνιές τις εύλογημένες των σπιτιών και τα μακριά σου πόδια νάναι γρήγορα και να φεύγεις όταν η ανάγκη το καλεί και έχθρός να μη σε πιάνει...

πρ. 25.12.80

Σχεδιάστε αυτό τό χαριτωμένο κουνελάκι

...καί στείλτε τό μας γιά νά σᾶς ποῦμε τίς έντυπώσεις μας

Σᾶς ἀρέσει νά σχεδιάζετε;

Τότε, πάρτε ένα μολύβι, είτε ένα μαρκαδόρο ή χρωματιστά κραγιόνια - δέν ἔχει σημασία - καί σχεδιάστε τό κουνελάκι τῆς εἰκόνας μας, προσπαθώντας νά μοιάζει όσο γίνεται περισσότερο, μέ τή μικρογραφία του πού θρίσκειται ἐπάνω ἀριστερά. Φτιάξτε το ἀσπράγκιμο ή μέ χρώματα - ὅπως προτιμάτε.

Ἐστῶ καί ἂν δέν κάνετε κανένα ἀριστοῦργημα, ἔστω κι' ἂν τό σχέδιό σας εἶναι ὀδέξιο, θά σᾶς ποῦμε τίς κρίσεις καί συμβουλές μας.

Μαζί, θά σᾶς στείλουμε καί ένα πολυτελές εἰκονογραφημένο τεῦχος γιά τή Μέθοδο ABC, Σχεδίου - Ζωγραφικῆς (Ὅλα αὐτά δωρεάν καί χωρίς καμιάν ἀποχρέωση σας).

Ἀρκεῖ νά τό θελήσετε, καί αὐτή ἡ Μέθοδος θά σᾶς κάνει νά περάσετε μέσα σέ λίγες ἐβδομάδες ἀπό τό ἀπλό «ἐρασιτεχνικό σκετσάκι» στό γερό καί καλοχητισμένο σχέδιο μέ ἀξιώσεις. Ἐπειτα θά γνωρίσετε διάφορα τεχνικά μέσα, ἐκφραστικά καί πλοῦσα σέ ἀπόδοση, ὅπως τό κάρβουνο, τό παστέλ, ἡ σονγκίνα, ἡ πένα, ἡ μονόχρωμη καί ἡ πολύχρωμη ὑδατογραφία.

ἡ γκούας, ἡ εἰκονογραφία κλπ. Καί γρήγορα τό σχέδιό θά γίνει ἡ χαρά τῆς ζωῆς σας! Ἐμπρός λοιπόν! Σχεδιάστε τό κουνελάκι τῆς εἰκόνας καί στείλτε μας αὐτό τό φύλλο. Θά εἶναι ἴσως τό ξεκίνημα γιά μιᾶ συνεργασία μας, γεμάτη ἐνδιαφέρον καί ἀνέλπιστες πραγματοποιήσεις.

Ἐσικλείστε ὀρχ. 10 γραμματόσημο γιά ἔξοδα.

Ἐχετε γράψει ἄλλη φορά στήν ABC; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐

ΟΝΟΜΑ .....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ .....

Τ.Τ.

ΑΣΧΟΛΙΑ .....

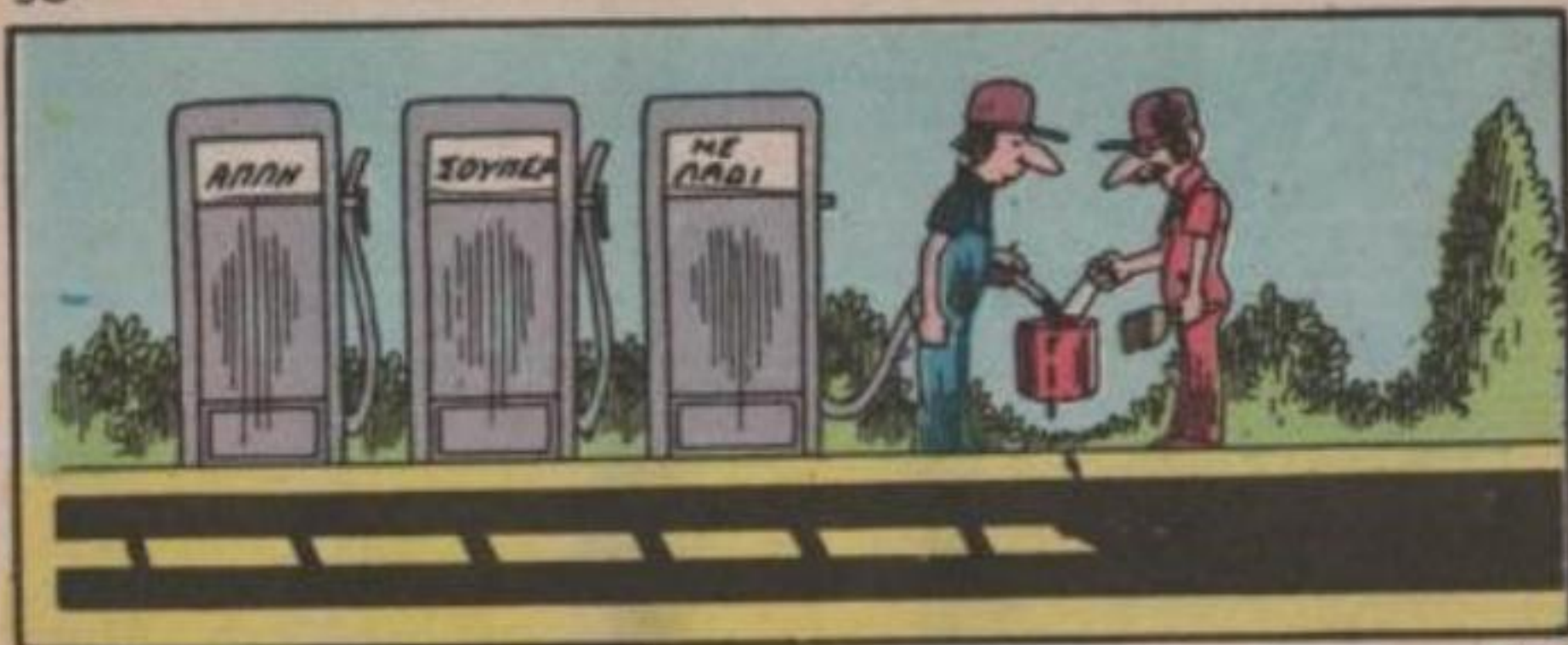
ΤΗΛ. .... ΗΛΙΚΙΑ .....

ΣΧΟΛΗ **AEC** Σχεδίου - Ζωγραφικῆς

Αθήνα: Πανεπιστημίου 10 - τηλ. 3617.811

Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 68 - τηλ. 232.370

- Ταμίας και τὰ χάλασε στην
ύπηρεσία;

- Είναι ένα πολύ καθαρό σκυλάκι!

χιούμορ

- Δεν βλέπω ν'έρχεται μόνος!

ΤΟ
ΠΛΟΙΟ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝΔΟΥΣ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! ΕΦ-
ΤΑΣΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙ-
ΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ!

ΕΔΩ ΘΑ ΒΡΩ ΑΡΚΕΤΟ ΧΩ-
ΡΟ ΓΙΑ ΣΚΙ!

ΕΦΤΙΑΞΑ ΤΑ ΣΚΙ ΜΟΥ ΑΠΟ
ΔΥΟ ΠΕΛΩΡΙΟΥΣ ΚΟΡΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ ΑΠΟ ΔΥΟ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΕΥΛΑ!

ΔΡΟΜΟ!

ΚΑΝΕΝΑ ΕΜΠΟΔΙΟ! ΤΡΕΧΩ
ΣΑΝ ΤΡΑΙΝΟ!

ΠΙΟ ΠΕΡΑ...

ΝΑ ΤΟ ΠΛΟΙΟ!

ΑΣ ΦΟΡΤΩΣΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΤΑΡΑΝ-
ΔΟΥΣ!

ΓΙΑΧ!

ΜΟΥΟΥ!

Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΔΕΙ ΚΑ-
ΝΕΙΣ!

ΠΡΟΣΕΞΤΕ! ΚΑΠΟΙΟΣ
ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΕΙ
ΑΠ' ΤΟ ΒΟΥΝΟ!

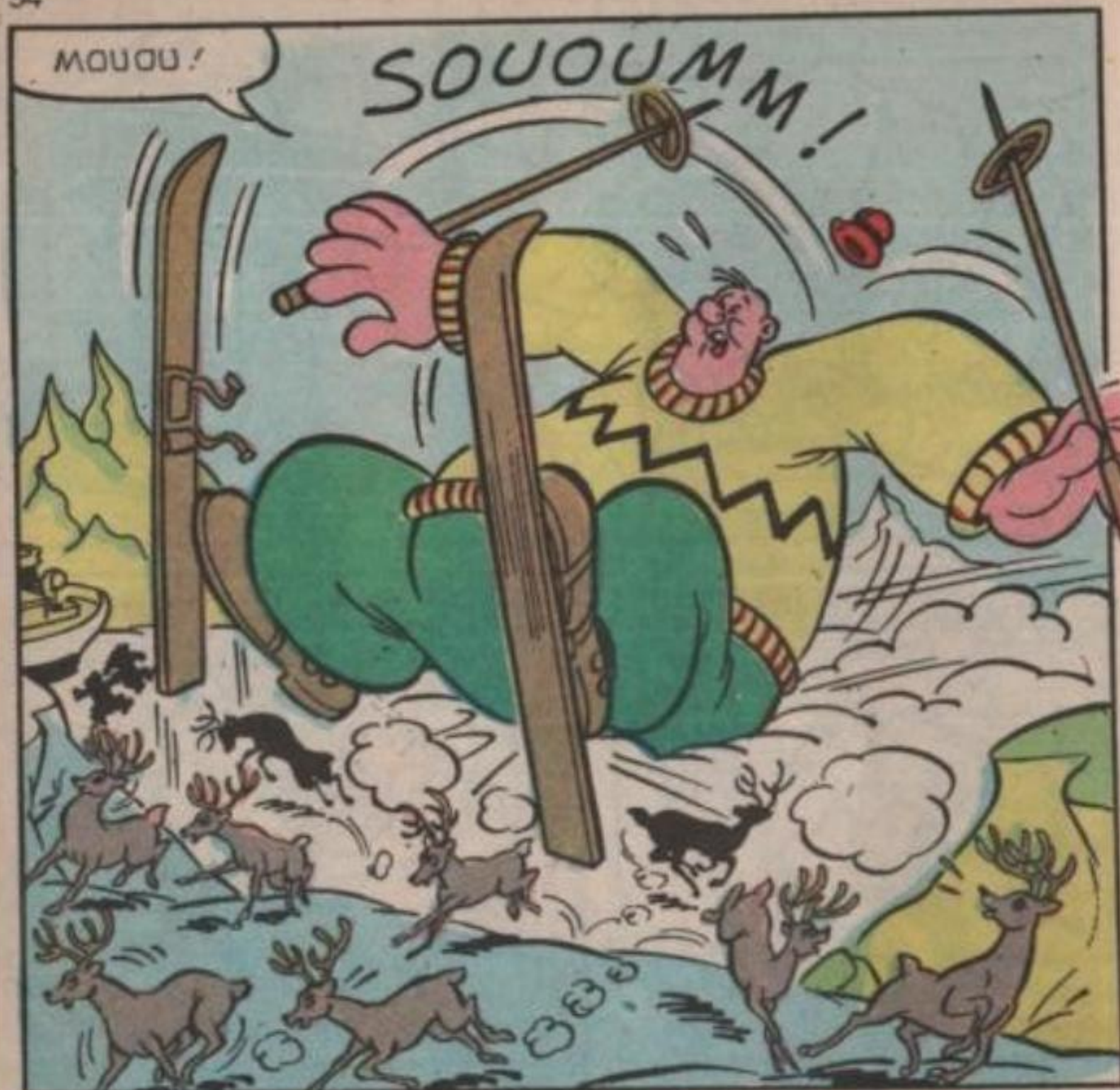
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ!

ΜΟΥ!

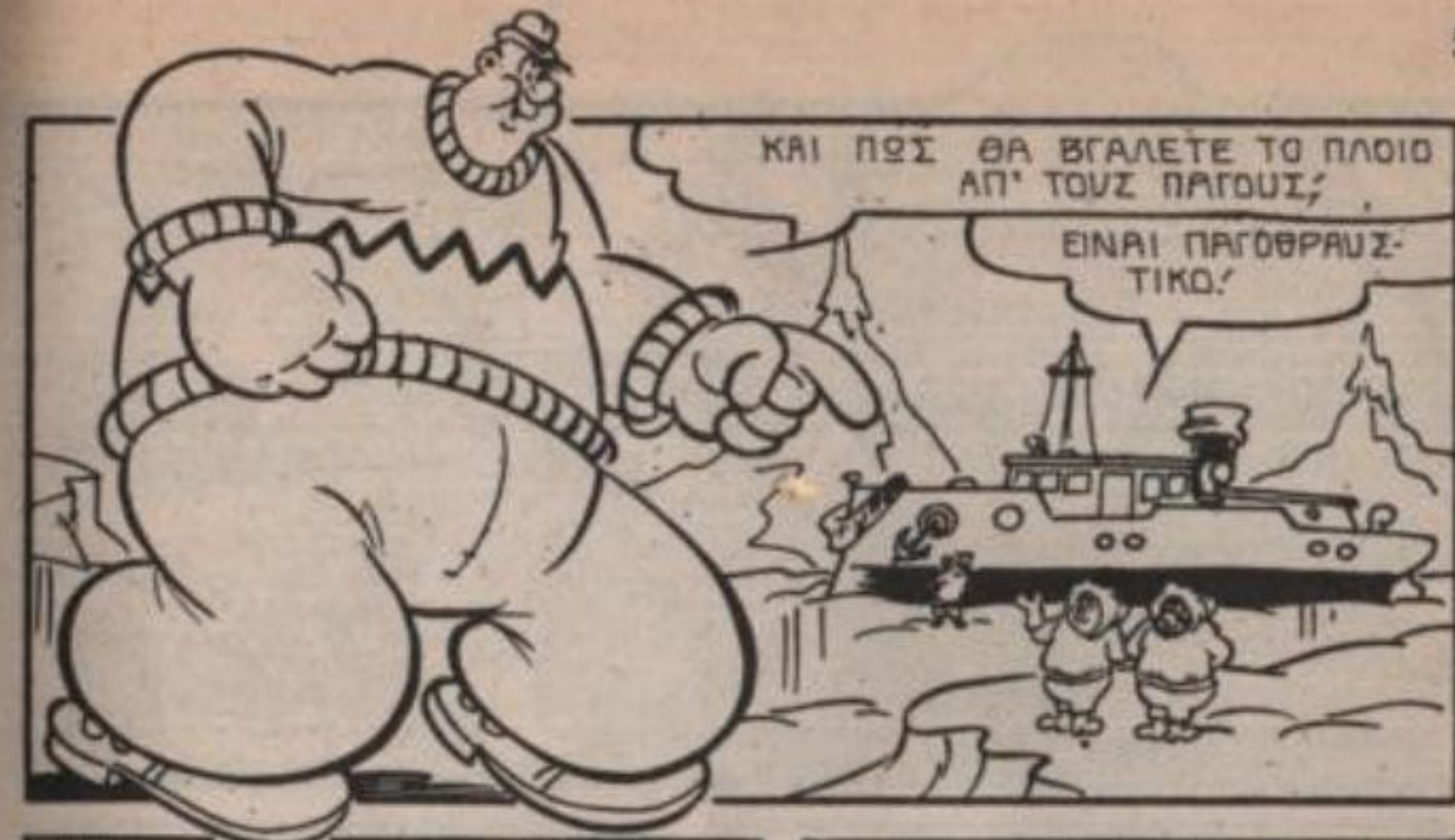
ΑΚΚ! ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ
ΦΡΕΝΑ-
ΡΩ!

ΟΙ ΤΑΡΑΝΔΟΙ! ΤΟ ΕΖΚΑΣΑΝ!

ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ!
ΖΗΤΩ!

ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ!

ΩΧ!

ΑΧ!

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΕ ΓΙΓΑΝΤΑ! ΕΓΙΝΕΣ Η ΑΙΤΙΑ ΝΑ ΧΑ-
ΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΟΡΤΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟ!

ΘΑ ΣΕ ΘΑΨΟΥΜΕ ΣΤΑ
ΠΟΛΙΚΑ ΝΕΡΑ!

ΜΠΡΡ!

ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

ΤΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΝ ΟΛΑ ΟΙ
ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ!

ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΚΛΕΨΟΥΝ ΤΟΥΣ
ΤΑΡΑΝΔΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΥΛΗ-
ΣΟΥΝ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΧΩ-
ΡΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ!

ΧΤΥΠΑΤΕ ΤΟΝ
ΤΩΡΑ!

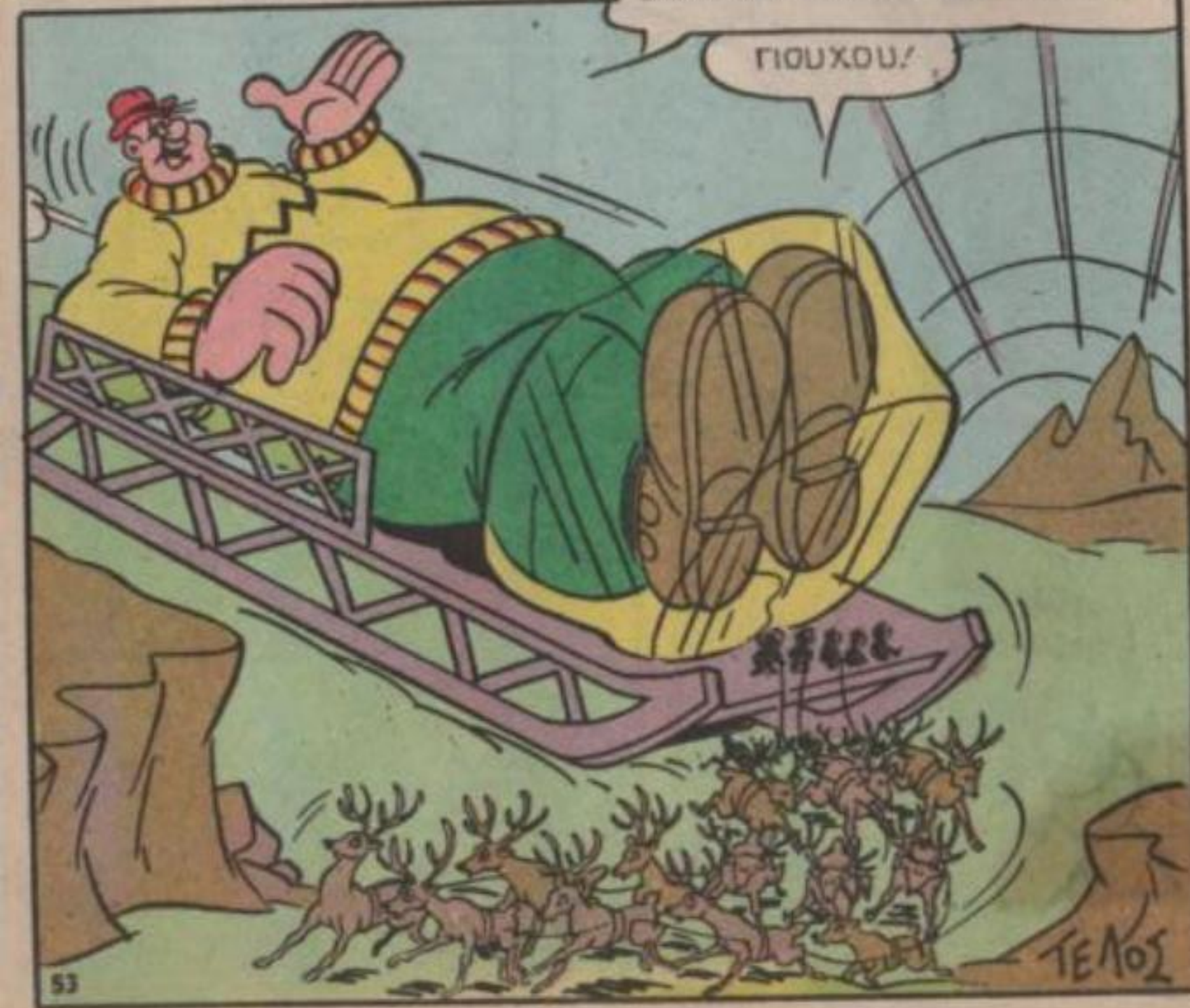
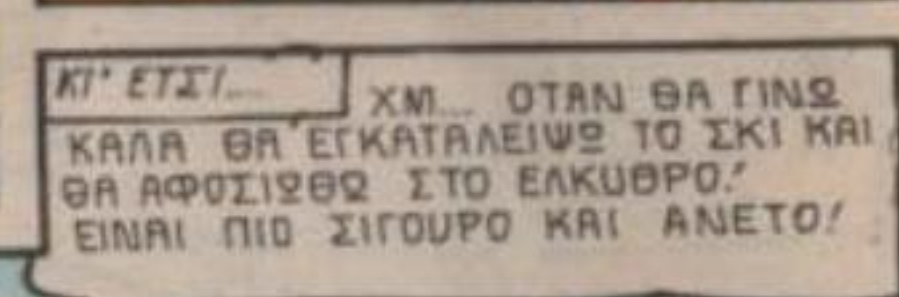
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ
ΣΩΣΟΥΜΕ!

ΝΑΙ, ΠΡΑΓΜΑΤΙ! ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΜΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟ ΚΑΙ ΠΑΝΑΚΡΙ-
ΒΟ ΤΟ ΚΡΕ-
ΑΣ ΤΟΥΣ!

ΜΑ ΚΑΙ ΜΕΙΣ Ε-
ΧΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩ-
ΜΑ ΝΑ ΤΡΩΜΕ
ΚΙ' ΑΥΤΑ ΤΑ
ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ Η
ΜΟΝΗ ΜΑΣ
ΤΡΟΦΗ!

ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΛΟΙ-
ΠΟΝ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΤΟΥΣ ΧΑΙΣΑ-
ΤΕ!

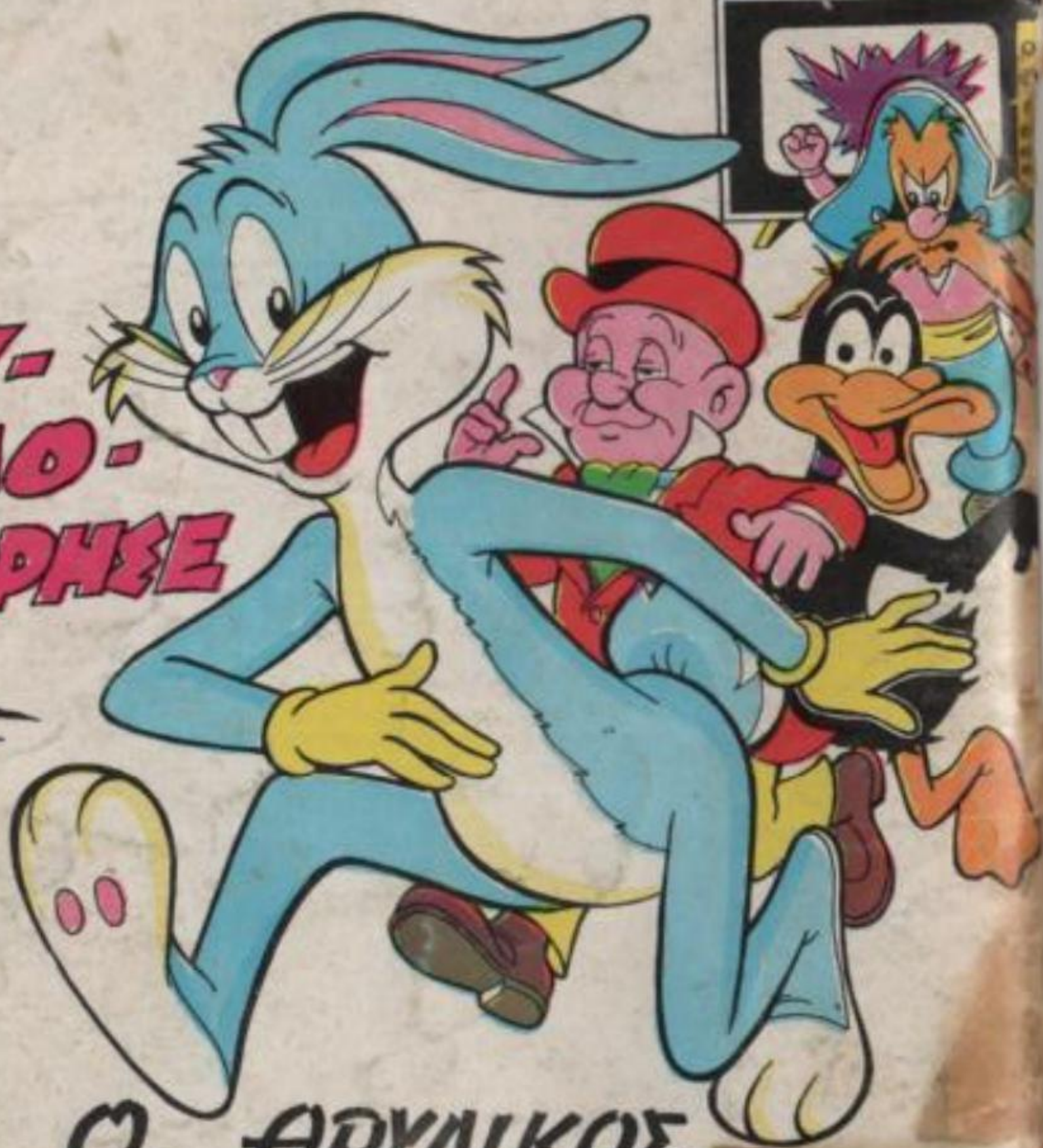

Ζητείστε τα από
όλα τα περίπτερα

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ